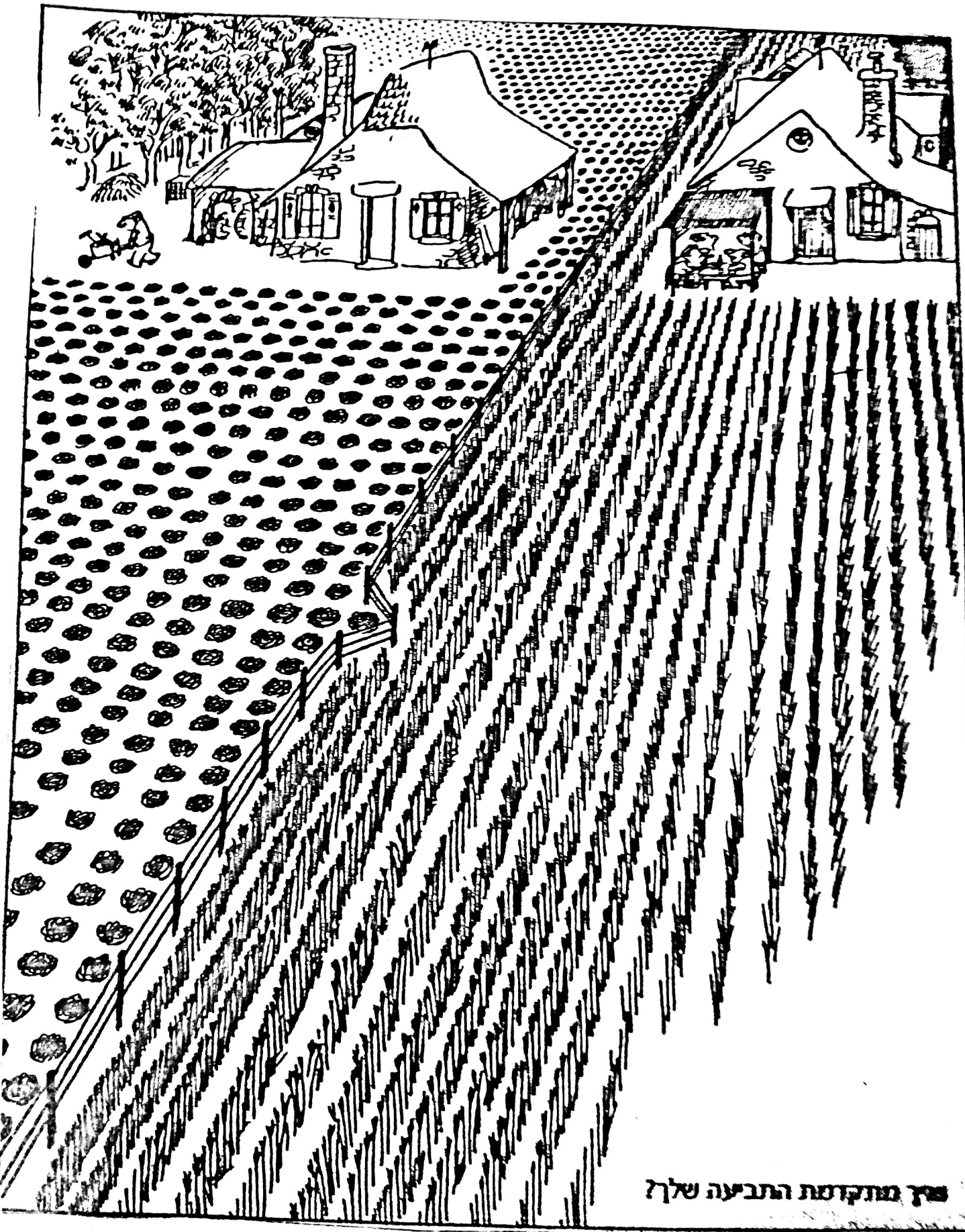

בית מדרס תלמידי חכמים

סכום סוגית 'מאי מחיצה'?

משנה: השותפין שרצו לעשות מחצה בונים את הכותל באמצע'

גמרא: מאי 'מחיצה'?

מקור מוכיח	גודא = חציצה פיזית	פלוגתא = לחצות
	מחיצת הכרם שנפרצה אומר לו גדור חצרה ונפרצה אומר לו גדור נתיאש הימנה ולא גדרה הרי זה קידש וחייב באחריותה	במדבר ל"א + וְתָהִי מַחְצֶת הַעֲדָה
חידוש המשנה	טעמא דרצו, (אז בונים כותל) הא לא רצו - אין מחייבין אותו	וכיון דרצו (לחצות) - בונים את הכותל בעל כרחו,
מסקנה לענין 'היזק ראיה'	היזק ראיה לאו שמיה היזק	היזק ראיה שמיה היזק
קושיה	"בונים את הכותל", בונים אותו מבעי ליה!	אי הכי, האי "שרצו לעשות מחיצה", שרצו לחצות מבעי ליה!
תירוץ	אי תנא אותו, הוה אמינא במסיפס בעלמא, קמ"ל כותל.	-----

בבא בתרא פרק ג משנה ה

אלו דברים שיש להם חזקה, ואלו דברים שאין להם חזקה. היה מעמיד בהמה
בחצר, תנור, וכירים, ורחים, ומגדל תרנגולין, ונותן זבלו בחצר, אינה חזקה. אבל
עשה מחצה לבהמתו גבוהה עשרה טפחים, וכן לתנור, וכן לכירים, וכן לרחים,
הכניס תרנגולין לתוך הבית, ועשה מקום לזבלו עמק שלשה או גבוה שלשה, הרי זו
חזקה:

בשיתוף:

אור תורה סטון

	המקור המצוטט	ההוכחה ש'היזק ראייה שמה היזק'	דחית ההוכחה (וחזרה למסקנה ש'היזק ראייה לאו שמה היזק')	קושי ותירוץ (אם יש)
1.	תא שמע: "וכן בגינה!" המקור מובא ממשנתנו!	ההמשך 'מקום שנהגו לגדור – מחייבין אותו' : ומילת הקישור 'וכן' מלמדת שיש אפשרות לחייב גם בחצר!!	גינה שאני, כדרי' אבא, דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: אסור לאדם לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה.	'והא וכן קתני!!' אגויל וגזית (שאלה: למה? אם זה רק מחשש עין הרע למה לדרוש חומרים ע"פ מנהג המקום?)
2.	תא שמע: "כותל חצר שנפל - מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות!" המקור מובא ממשניות פרק א'	מחייבין אותו	נפל שאני.	ודקארי לה מאי קארי לה? [מי שהקשה מכאן איך הקשה? האם לא חשב שינפלי שאני?] סיפא איצטריכא ליה: מד' אמות ולמעלה - אין מחייבין אותו
3.	תא שמע: "כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר"; המקור מובא ממשניות פרק א'	כופין אותו בגלל היזק ראיה	הזיקא דרבים שאני.	ודיחיד לא!!

בשיתוף:

4.	תא שמע: "אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות לזה"; המקור מובא ממשניות פרק א'	הא יש בה כדי לזה וכדי לזה – חולקין. מאי לאו בכותל!	לא, במסיפס בעלמא.
5.	תא שמע: "החלונות, בין מלמעלה בין מלמטה ובין מכנגדן - ד' אמות"; המקור מובא מפרק ג' (כב ע"ב)	ותני עלה: מלמעלה - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - כדי שלא יעמוד ויראה, מכנגדן - כדי שלא יאפיל!	הזיקא דבית שאני.
6.	תא שמע: דאמר רב נחמן אמר שמואל: "גג הסמוך לחצר חבירו - עושין לו מעקה גבוה ד' אמות" המקור מובא מדף ו ע"ב (על משנת כת חצר שנפל)	החויב שיבנה כותל הוא על מנת שלא יראה את חצר חבירו!!	שאני התם, דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג: לדידי קביעה לי תשמישי, לדידך לא קביעה לך תשמישתך, ולא ידענא בהי עידנא סליקא ואתית דאיצטנע מינד.

שו"ת הרשב"א חלק ב סימן רסח

ואין משנין ממנהג המדינה. כלומר: אם נהגו בני המדינה להיות עושין כן בשל עצמן, לומר: שאין מקפידין על בנין כאלו. וכן למדין ממנהג המדינה, אע"פ שלא הסכימו עליו. כאותה ששנינו: מקום שנהגו לבנות גויל, גזית, כפסין, לבני, בונין. הכל, כמנהג המדינה. ופרשו: הכל; לאיתווי הוצא ודפני. ומ"מ, אם נהגו שלא להקפיד כלל, על היזק ראייה שעל הבתים, וחצרות, מנהג בטעות הוא, ואינו מנהג. שאין מחולי' ההקפדה, אלא בממונות, שאדם רשאי ליתן את שלו, או ליזוק בנכסיו. אבל אינו רשאי לפרוק גדרן של ישראל, ושלא לנהוג בצניעות, ובגורם להסתלק שכינה מלישראל הוא. דתנן: לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. וגרסינן עלה בגמרא: מנא הני מילי? אמר רבי יוחנן, דאמר קרא: וישא בלעם את עיניו, וירא את ישראל שוכן לשבטיו. מה ראה? ראה שאין פתחיהן מכוונין זה לזה. אמר: ראויין אלו שתשרה שכינה ביניהן.

בשיתוף:

אירנה בלייר לוינהוף

אָנִי רוֹצֶה שׁוּב
לְהַבִּיט בְּרֹךְ
בְּבִנֵי אָדָם
אָבֵל מִנֵּין יוֹצֵא
מִבֶּט שֶׁל רֹךְ?
אֵלֹו תִּנָּאִים צְרִיכוֹת
לְמֵלֵא הָעֵינִים,
אֵיזָה עֲוֹנוֹ,
אֵילֹו מַעֲמָקִים?
עַל אֵילֹו דַּעוֹת לְוִיתֵר,
עַל אֵיזֹו נִקְשׁוֹת?
עַל אֵילֹו פְּחָדִים
יֵשׁ לְהַצְלִיחַ לְוִיתֵר
וְעַל אֵילֹו גְבוּרוֹת
וְאֵילֹו סְכוּנוֹים
וּבַעֲקָר
בְּמָה עָלִי לְהַצְטִיד
אֶת מָה לְנִטֵּשׁ
מִנֵּין צְרִיךְ לְצֵאת
מִבֶּט שֶׁל רֹךְ?

מתוך שפת אם – מבחר שירים 1970-2003 (מספרדית : טל ניצן), הוצאת פרדס תשע"ב, עמ' 30